

κι' είπη κανένας πῶς κι' αὐτὸς δὲ πρώτος ἐν τοῖς ἴσοις
τὰ ἔντος μετά τίνος κυρίας Πριγκηπίσσας.
Πχγίδας βλέπω γύρω μου καὶ δίκτυα πλεκτάνες...
αὐτά καὶ μένω ταπεινός θεράπων... Διληγιζεννης.

6.

Τὸ τελευταῖς γράμμα ταῖς ἰδιάθεσαι καὶ ἀπόρησαι...
καὶ τὶ σᾶς μὲν τί θά τοὺς καρπότοις μαστοκρέδες;...
ἐν γρήγορε δὲν ὑλεῖται στὸ μέρος ποὺ σᾶς δρισκ
ἴγια εύθυνας αναχωρῶ καὶ τοῦ γιον παράδεις.
'Ἄλλο' δὲν ὑλεῖται καὶ ἐκεὶ ὑλεῖται στὴν Ναυτίλην...
αὐτά καὶ μένων... Παραδώφ, Πριγκηπίσσα Φιλέλλην.

7.

Παρατηρῶ, μὴ σέρ μαντάμ, πῶς θύλεται νὰ παιξεται
κι' εἰς σκευαρίνια βρωτοὶ καὶ ἐμὸν νὰ πειπλάξεται,
χωρὶς νὰ συλληγίσεσθι πῶς εἶμ' ἰδομηντάρης
καὶ λείπει τῆς νεότητος ἡ δύναμις καὶ ἡ χαράς.
'Εγώ, κυρία Παραδώφ, μὲ τοὺς κακίμους ποὺ εἶχα
στῆς θητηρίας φύσερίταις μου δὲν βλέπω μαρτρή τριχά,
καὶ πρὶν τῆς ώρας 'γέρως καὶ' οὐδὲ στηγήναν ἀνάσταν
ἀπὸ τὰ Ιστζύγια καὶ ἀπὸ τὰ τόσα βάσανα.
δὲν δὲ ἀκόμη φίνεται δὲ γέρων-Κορηντάτος
λεβέντος βεργουληγέρος, μεστὸς καὶ κοτσονάτος,
πλὴν 'στῆς παρούσης κρίσεως τὴν τόσην τρικυμίαν
κανεὶς δὲν ἔχει δρεῖν δι' ἔρωτας κακίμιαν.
Διό, κυρία Παραδώφ, τάσσεται κατὰ μέρος...
μόνος τεντάς μου δὲ παρέσ, τὸ δάνειον δὲ ἔμει,
καὶ ἀφήσεται στὸ χάλι τοῦ τὸν Θεωρῶν τὸν γέροντα
νὰ μελέτηται τὰ καλά τοῦ πολέμου καὶ συμφέροντα,
κι' δὲν θύλεται τὸ δάνειον νὰ συναρθῇ τρόντι
δὲν είναι χρεία μετ' ἑκούσιων ν' ἀνταμώθητε,
ἄλλα δι' γιὰ κόρτες χάνεσθε καὶ σᾶς πονήτη δὲ δούτι
ογρήγορα παρακαλῶ νὰ μες ξερφωθῶτε,
καὶ κάμεται, κυρία μου, τὰ πλεύτη σας τουροὶ...
ἐν τούτοις τοῦ Πρωθυπουργοῦ δεχθῆται τὰ μεροὶ.

8

Αν τῆς Γαλλίας ὄπαδος καὶ θιασώτης εἰσθε
πῶς 'στὴν Γαλλίδα Παραδώφ συνίνευτεξιν ἀρνεῖσθε
ἐκ φόβου μήπως μ' ἔρωτας δεινοὺς σας πειπλέξῃ,
ἀφοῦ μ' ἐκείνην εἰμιπορεῖ καὶ κάτι νὰ σᾶς φίξῃ;
Σείς τοῦ μπόν τὸν δι κύριος καὶ τὸν ώραίον τρόπουν,
Πρωθυπουργὸς τοῦ γκράν-Κορηντὸν καὶ μέγας Ναπολέων,

**Άγορὰ τῶν Εὑριδῶν
ὅπερ τῶν Εργατριεῶν.**

Εἰς τῶν Απόρων Γυναικῶν τὸ μέγα Εργαστήριον,
τὸ τόσον εὐεργετικὸν καὶ πάντοτε δραστηριον,
ἀρχίζεις ἀπὸ σημερα περίφημο παζάρι
κι' ἔκει δὲ τρέξῃ δι καθεῖς νὰ δώτῃ καὶ νὰ πάρῃ.

Θὰ γίνη δὲ ή τελετὴ τῆς νέας ἀγορᾶς
ὅπερ τὴν ἐπιτήρησιν ἀρίστων κυριῶν,

ποὺ κυνηγήστε τῶν Ρωμαῖῶν τὸν προσφιλῆ μου τόπον,
πῶς φέρεσθις ὡς μπουφράκα καὶ κάτι πειριλέον;
Ἐν τούτοις μετά λυπηὶ της τὴν ἔρηνσην σας βλέπει
ἡ Πριγκηπίσσα Παραδώφ, κυρία ὅπως πρέπει.

9

Ἄν τὴν Γαλλίαν πάντοτε ἡγάπησαι ἤξιλλας
καὶ εἴμαι κατὰ τὸ ἥμερον Δημητρανίτης Γαλλος,
ἄλλο ὄμως τι νὰ σᾶς εἰπῶ... μὲν δὲ τὰ γεράματα
φρεσούμει γιὰ τὴν γούνα μου μηδὲ ἔχουν καὶ ἔχλα ράμματα.
Μή στὸ λαιμό μου θύλεται νὰ βάζεται θηλυτεῖς,
καὶ μὴ μ' ἀνακατεύεται σὲ γυναικοδουλείες,
καὶ ἀφέντε παρακαλῶ αὐτὰ τὰ ραντεύειν
καὶ δύστε τώρα κάτι τι καὶ ἔμινα τοῦ γκαθεύ,
πῶς ἔγιναν τὰ μάτια μου γκρίδια γιὰ χρυσοφερί...
ἄμφια, κυρία Παραδώφ, καὶ κάμεται νισάφι...
ἄμφιαν, κυρία Παραδώφ, καὶ εἴμεις σι φουκάραδες
να λιμέα ποὺ ἐπέρρυμα τὸ Παραδώφ παραδέσ.
Ίδετε πῶς ὀδύρεμαι καὶ ἔγω καὶ εἰς πατριότει...
σαὶς ἔγετε καὶ πίνεται, σαὶς ἔγετε καὶ τρόπε,
καὶ δι σύζυγος σας κυνέροις τὰς νήσους Φιλιππίνας,
ἔνω ἔμεις, κυρία μου, φορήσαμε τῆς πείνας.
·Αμάν, φωνάζει καὶ πρὸς Σας δὲ Θεωρῶς δε διλίκιος...
γενούν, κυρία Παραδώφ, στοὺς παραλύτους Νέων.

10

Τοὺς 'Ελληνας τοὺς ἀγαπῶ δὲς ὅλης μου καρδίες
καὶ 'στὴν ποσιδῶν ἐνίκευθε τῆς κλασσικῆς παιδίας,
θαυμάζει δὲ τὴν πρόσδεσν μετὰ πολλῆς χαρᾶς μου,
ἄλλα Φιλέλλην ὡς ἐμὲ δὲν είναι καὶ δὲ παρές μου.
Μὲ δημητρίη τὴν ἀγάπην μου 'στὸν κάπται καὶ 'στὸ φέσαι
αὐτὸς ἀρνεῖται παντελός 'στὸν 'Ελλήνας να πίση,
φρεσούμενος, ως φάνεται, μὴ δὲν γυρίσῃ 'πίσω
καὶ ἀδύνατον τὸ θεωρῶ εἰς τοῦτο νὰ τὸν πείσῃ.
·Πότε, κλεψεν Πρωθυπουργὸς καὶ διερ τοὺς πολέμους,
μόν γκράν μεμπεῖ, μόν σάμ, μόν αὐτή, φυγή μου, ζηγρέλ μου,
τὸ στρίβει ἀλλά Γαλλικά καὶ πάις 'στὸ Παρίσιο
ἡ Πριγκηπίσσα Παραδώφ, χωρὶς νὰ σᾶς γνωρίσῃ.

11

'Αφοῦ, κυρία Παραδώφ, δὲν θέλεις νὰ διενίσεις
σύτ', ἔνα καλότικο παρέ 'στὸν πρώτον ἐν τοῖς ἴσοις
καὶ σφίνεις ἀλλά Γαλλικά τὰς Γαλλικάς Αθήνας,
ἔντος μικροῦ ὄψιμεθα καὶ εἴμεις στὰς Φιλιππίνας.

ὅσος δὲ τύχῃ δὲ αὐτῆς νὰ μαζευθῇ παράδε
θὰ μείνη γιὰ συσσίτιον πτωχῶν ἐργατριῶν.

Καὶ ἔτσι δὲ παύσουν 'στὸ δέκτης νὰ τρώνε φωκοτύρι
ὅσαις πτωχαῖς ἐργάζονται σ αὐτό τὸ Εργαστήρι,
καὶ ὅπως συμβαίνεις καὶ εἰς πολλὰ πολιτισμένα μέρη
μὲνα δέκαλεπτο θὰ τρών φαγῇ τὸ μεσημέρι.

Καὶ ταῦτην τὴν φιλάνθρωπον καὶ ὑψηλὴν ίδεαν,
ποὺ θὰ χορταίνῃ καθέ μεծούλευτρας τὸ στομάκι,
τὴν ἐπραγματοποίησε μὲ δωρεάν σπουδαίαν
δι μεγαλόδωρος Συγγρός, ποὺ τετρακόσια τάχει.